

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2007, č. j. 3 Nc 1030/2007 - 7,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze shora označeným usnesením odmítl podání žalobce, jímž se domáhal, aby městský soud „zrušil veškerá dosud vydaná rozhodnutí pro nezákonnost a pro vady ve správním řízení, z důvodu, že správní orgán ČSSZ ČR překročil své zákonné stanovené meze správního uvážení“. Obdobné žalobce uvedl i v doplnění žaloby. Své odmítavé usnesení Městský soud v Praze opřel o to, že žalobcovo podání nevykazovalo ani po doplnění náležitosti žaloby, a pro tento nedostatek nebylo možno v řízení pokračovat - § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002, soudní řád správní (dále jen „s. ř.“).

Proti uvedenému usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. Městský soud v Praze ji Nejvyššímu správnímu soudu předložil k rozhodnutí se stanoviskem, že se jedná o kasační stížnost podanou opožděně.

Ze spisu městského soudu zdejší soud zjistil, že písemnost obsahující napadené usnesení, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat kasační stížnosti do dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, stěžovatel – jak vyplývá ze záznamu na doručence, který je stvrzen stěžovatelovým podpisem, – osobně převzal dne 27. 7. 2007.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. platí, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byl v projednávané věci pátek 27. 7. 2007 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom pátek 10. 8. 2007. Tento den se totiž svým označením – pátek – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání (kasační stížnost) odesláno s účinky zachování lhůty. Podle otisku prezentačního razítka byla kasační stížnost podána u Městského soudu v Praze osobně až dne 6. 9. 2007. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepsání – rovněž dne 6. 9. 2007.

Nezbývá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu